

- prirėikus, pripažinti, kad Reglamento (ES) Nr. 806/2014 15, 18, 20–22 ir (arba) 24 straipsniai yra neteisėti ir netaikytini; ir
- priteisti iš BPV ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra tokie patys, kaip nurodyti byloje T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía ir Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Bendra pertvarkymo valdyba*, byloje T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno ir SFL/Bendra pertvarkymo valdyba*, byloje T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Komisija ir Bendra pertvarkymo valdyba*, byloje T-483/17, *García Suárez ir kt./Komisija ir Bendra pertvarkymo valdyba*, byloje T-484/17, *Fidesban ir kt./Bendra pertvarkymo valdyba*, byloje T-497/17, *Sánchez del Valle ir Calatrava Real State 2015/Komisija ir Bendra pertvarkymo valdyba* ir byloje T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisija ir Bendra pertvarkymo valdyba*.

2017 m. rugsėjo 20 d. pareikštas ieškinys byloje DNV GL/EUIPO (Sustainable)

(Byla T-644/17)

(2017/C 374/73)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: DNV GL AS (Høvik, Norvegija), atstovaujama advokato J. Albers

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: žodinis Sąjungos prekių ženklas „Sustainable“ – Registracijos paraiška Nr. 15 372 832.

Ginčijamas sprendimas: 2017 m. liepos 12 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 2/2017-2.

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą „Sustainable“ (paraiška Nr. 15 372 832) dėl visų jame nurodytų prekių ir paslaugų,
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b, c punktų ir 2 dalies pažeidimas.

2017 m. rugsėjo 25 d. pareikštas ieškinys byloje Jinan Meide Casting/Komisija

(Byla T-650/17)

(2017/C 374/74)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Džinanas, Kinija) atstovaujama advokatų R. Antonini, E. Monard ir B. Maniatis

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. birželio 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 2017/1146, kuriuo iš naujo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės bendrovės „Jinan Meide Castings Co., Ltd.“ pagamintoms kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento ⁽¹⁾ 2 straipsnio 7 dalies a punkto pažeidimu remiantis tuo, kad (i) mažos apimties pardavimai nėra vykdomi įprastinėmis prekybos sąlygomis ir kad (ii) dėl nepatikimų duomenų apie sąnaudas nepagrįstai neįtraukti pardavimai

Ieškovė pažymi, kad Komisijos nustatyta normalioji vertė pažeidžia pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą dėl dviejų priežasčių:

- Pirma, ieškovė teigia, kad nustatyta normalioji vertė iškreipta įtraukus produktus su tam tikrais kontrolės numeriais („PKN“), kurie panašios šalies gamintojo buvo parduodami tik labai mažais kiekiais. Ieškovė teigia, kad ji įrodė, jog tokios mažos apimties pardavimų kainos nebuvo patikimos ir lėmė tai, kad normalioji vertė nustatyta nepagrįstai. Be to, kaip teigia ieškovė, mažos apimties pardavimai neatspindi pirkėjų įprastos elgsenos ir jų kainos nenustatomos pagal įprastą kainodarą, todėl jie nėra vykdomi įprastinėmis prekybos sąlygomis ir dėl to jais vadovaujantis negalima atlikti tinkamo palyginimo. Ieškovė nurodo, jog Komisija pabrėžė, kad ji aiškinosi, ar pardavimai vykdyti įprastinėmis sąlygomis, bet pirmiau nurodytų aspektų nenagrinėjo.
 - Antra, ieškovės manymu, panašios šalies gamintojo Komisijai pateikti duomenys apie sąnaudas pagal PKN yra nepatikimi. Dėl to, ieškovės tvirtinimu, Komisija sukūrė metodiką PKN paremtų sąnaudų duomenims apskaičiuoti, tačiau iš tiesų ši metodika tik prilygo prielaidai, kad visi sandoriai, kurių kaina mažesnė nei 92,14 % vidutinės PKN kainos, yra nepelningi, o pelningumo pagal kiekvieną produkto kontrolės numerį nevertino. Ieškovė toliau teigia, kad tokia bendra prielaida yra visiškai nepagrįsta ir lemia nepagrįstą pardavimo sandorių neįtraukimą ir nepagrįstą normaliosios vertės padidėjimą. Ieškovė daro išvadą, kad vadovavimasis tokia metodika ir nepagrįstais duomenimis, kai mažesnės kainos pardavimai neįtraukiami į normaliosios vertės nustatymą, yra žalingas ieškovei ir pažeidžia 2 straipsnio 7 dalies a punktą.
2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies, PPO antidempingo susitarimo 2 straipsnio 4 dalies ir gero administravimo principo pažeidimu atsisakius atlikti koregavimus dėl prekybos lygio, kredito sąlygų, pakavimo išlaidų, žaliavų naudojimo bei našumo skirtumų ir nepagrįstai perkeliant įrodinėjimo pareigą ieškovei.
 - Ieškovė teigia, kad visi jos pardavimai buvo skirti galutiniam vartotojams, o panašios šalies gamintojas pardavė ir galutiniam vartotojams, ir prekybininkams. Ieškovė nurodo, kad ji pateikė daug įrodymų, atskleidžiančių, kad tarp kainų nustatymo buvo pastovus skirtumas, ir kad nepaisydama to, Komisija atmetė prašymą atlikti koregavimus dėl skirtumų prekybos lygyje.
 - Ieškovė nurodo, kad Komisija atsisakė peržiūrėti pakavimo išlaidų koregavimo skaičiavimus, nors ieškovė pateikė įrodymų, kad pakoreguota vertė buvo klaidinga, nes pagrįsta netinkamu paskirstymo metodu. Ieškovė teigia, kad Komisija, visas pakavimo išlaidas paskirstydama pagal bendrą apyvartą, o ne pagal paties panašios šalies gamintojo pagamintų produktų apyvartą, pažeidė savo pareigas.
 - Ieškovė nurodo, kad Komisija taip pat atsisakė koreguoti daugumos panašios šalies gamintojo pardavimų išlaidas dėl kredito. Ieškovė teigia, kad ji įrodė, jog pateikti įrodymai prieštarauja pradinei Komisijos pozicijai atsisakyti atlikti koregavimus, ir kad Komisija, užuot padariusi tinkamas išvadas dėl būtinybės atlikti koregavimus dėl kredito sąlygų, juos atliko tik dėl vieno konkretaus pirkėjo ir taip pažeidė savo pareigas.

- Galiausiai ieškovė tvirtina, jog Komisija pripažino, kad buvo panašios šalies gamintojo ir ieškovės naudojamų žaliavų ir našumo skirtumų, tačiau atsisakė šiuos skirtumus kaip nors koreguoti. Šiuo atžvilgiu, ieškovės manymu, Komisija *inter alia* nepaisė paties panašios šalies gamintojo pareiškimų, iš kurių matyti, kad šie skirtumai egzistavo ir turėjo įtakos kainų palyginamumui.
 - Ieškovė teigia, kad Komisija įrodinėjimo pareigą pagrįsti kiekvieną pirmiau nurodytą prašymą dėl koregavimo nepagrįstai perkėlė ieškovei *Jinan* ir taip pažeidė savo pareigas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį, Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 4 dalį ir sklاندaus administravimo principą.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto, 2 straipsnio 10 dalies ir 2 straipsnio 11 dalies pažeidimu nustatant nesutampančių rūšių produktų rūšių dempingo skirtumą.
- Ieškovė teigia, kad nustatydamą nesutampančių rūšių produktų normaliąją vertę pagal vidutinę normaliąją vertę, pakoreguotą pagal produktų skirtumų vertę, kuri nustatyta remiantis ieškovės taikytų eksporto kainų skirtumu, Komisija taikė nepagrįstą normaliosios vertės nustatymo metodiką ir taip pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą. Ieškovė tvirtina, kad ši metodika grindžiama prielaida, jog fizinių savybių skirtumų rinkos vertė atsispindi eksporto kainose, nors iš tikrųjų sutampančių rūšių produktų eksporto kainos, naudojamos kaip atitikmuo, remiantis Komisijos išvadomis, bent iš dalies atspindi dempingą. Ieškovės teigimu, metodika grindžiama prielaida, kad nustatant nagrinėjamų nesutampančių rūšių produktų eksporto kainą taikomas toks pats dempingo skirtumas kaip ir sutampančių rūšių produktams. Ieškovė mano, kad ši prielaida nepagrįsta ir nepatikrinama.
 - Ieškovė nurodo, kad dempingo skirtumas, gautas vadovaujantis metodika, kuri paremta prielaida, kad nesutampančių rūšių produktų dempingas yra tokio pat lygio kaip sutampančių rūšių produktų, neatspindi viso pažeidžiant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį taikomo dempingo masto.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1–3 dalių pažeidimu, nes vadovautasi netiksliais importo duomenimis, arba su pagrindinio reglamento 3 straipsnio, 9 straipsnio 4–5 dalių pažeidimu, nes muitai ieškovei buvo pritaikyti nenustačius jokios žalos ar priežastinio ryšio.
- Jei Bendrasis Teismas nuspręstų, kad ginčijamame reglamente per daromą nuorodą pateikiamos išvados dėl žalos ir priežastinio ryšio, kurios buvo įtrauktos į panaikintą reglamentą ⁽²⁾, ieškovė nurodo, jog, atsižvelgiant į tai, kad panaikintas reglamentas ieškovės atžvilgiu panaikintas visas, ginčijamu reglamentu antidempingo muitai ieškovės importui nustatyti neatsižvelgus į reikalavimus, susijusius su kitais veiksniais nei dempingas. Ieškovės manymu, tai lemia, *inter alia*, pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies pažeidimą, nes galutinis antidempingo muitas nustatytas neįrodžius žalos ir priežastinio ryšio, ir pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies pažeidimą, nes galutinis antidempingo muitas nustatytas šaltiniui, dėl kurio neįrodyta, kad jis darė žalą. Ieškovė teigia, kad Reglamente, priimtame ieškovės atžvilgiu, nepateikusi jokių išvadų dėl žalos, Komisija taip pat pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnį, susijusį su žalos nustatymu. Ieškovė nurodo, kad taip pat trūksta išsamesnių paaiškinimų.
 - Be to, ieškovė tvirtina, kad Komisija, remdamasi netiksliais importo duomenimis, pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1–3 dalis. Ji teigia, kad nustatydamą žalą Komisija rėmėsi importo duomenimis, kurie, atsižvelgiant į jos turimą informaciją, aiškiai apėmė produktų, kurie negali būti laikomi nagrinėjamu produktu, importą. Ieškovė tvirtina, kad vis dėlto Komisija nesiėmė reikiamų priemonių, kad patikrintų duomenų apie importą tikslumą ir kad juos ištaisytų bei pašalintų produktų, kurie negali būti laikomi nagrinėjamu produktu, importą. Ieškovė daro išvadą, kad dėl to Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1–3 dalis.

5. Penktasis ieškinio pagrindas susijęs su SESV 226 straipsnio ir 2009 m. pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu sprendimą įgyvendinti turėjo ne Komisija, o Taryba.

Ieškovė nurodo, kad 2009 m. pagrindiniame reglamente, kuris, pačios Komisijos teigimu, buvo pakartotiniam tyrimui taikytinas teisės aktas, įtvirtintą procedūrą turi pradėti Taryba, gavusi Komisijos siūlymą ir pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu. Ieškovė tvirtina, kad šios procedūros nesilaikyta, dėl to ginčijamas reglamentas priimtas pažeidžiant 2009 m. pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį ir SESV 226 straipsnį, pagal kurį reikalaujama, kad institucija, kurios aktas paskelbtas negaliojančiu, imtųsi būtinų priemonių teismo sprendimui įvykdyti.

⁽¹⁾ Nuorodos į pagrindinį reglamentą visų pirma yra nuorodos į 2009 m. pagrindinį reglamentą (2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių, OL L 343, 2009, p. 51) ir subsidiariai į 2016 m. pagrindinį reglamentą (2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos pagrindinis reglamentas Nr. 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių, OL L 176, 2016, p. 21).

⁽²⁾ 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 430/2013, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Tailando kilmės kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas ir nutraukiamas tyrimas dėl Indonezijos (OL L 129, 2013, p. 1).